

“DRAG I KOPPLET”

Författare/Foto:

Jaana Tengman & Peter Nilsson

Visst är det kul med en hund som gillar att dra, men då ska draghundsselen vara på. Tyvärr lyckas alltför många lära sin hund att även dra i kopplet. Om du tillhör denna skara så kan vi trösta med en enkel lösning. Med lite tajming och bestämdhet är du av med otyget otroligt snabbt.

Hur undviker man att lära valpen dra i kopplet:

- Enkelt - undvik att använda koppel över huvud taget. En liten valp kan man heller inte korrigeras i koppel då den drar. Ett kraftigt ryck i kopplet kan orsaka nackskador och annat elände. Blir du dessutom förbannad och valpen kopplar obehaget till dig så har tilliten till dig som ledare skadats allvarligt också. Träna istället utan koppel. Det lär den sig mest av. Välj platser där det är riskfritt att valpen rallar iväg en liten bit. Risken att en 10-12veckors puttis springer bort är otroligt liten. Träna på lite okänd mark så kommer den helt enkelt inte våga springa bort för dig. Skit i kopplet, så kommer du bli förvånad över vilken kontakt ni kommer få.
- Använd inga mjuka bylsiga halsband som inbjuder till att streta och dra. Använd helst en smal stryplänk, eller ett retrieverkoppel – men hantera det med respekt och med tanke. Tänk även på att det finns människor som inte förstår bättre, och anser att en stryplänk är fel.
- Försök se kopplet som ett nödvändigt ont. Något du sätter på mest för att visa andra att hunden inte kan springa iväg. I vissa situationer kan ett koppel alltså vara befogat, trots att hunden kanske inte behöver ett.

Okej, det där låter väl klokt. Men, om man nu inte visste bättre och har lyckats lära sin hund att dra i kopplet, hur gör man då? Hur botar man åkomman, med en äldre hund? Jo, lösningen heter tyst korrigerings.

Så här går det till:

- Välj en ny träningsmiljö, så att inte hunden har en massa förväntningar från tidigare aktiviteter. Sätt på kopplet, som ska vara en smal stryplänk eller ett retrieverkoppel.
- Gå med din hund vid vänster sida och byt gångriktningar ofta. Så snart hunden avviker från din sida, nosar iväg åt något håll eller har för bråttom, delar man ut en tyst korrigerings i motsatt riktning. Man korrigerar med ett bestämt koppelryck, är helt tyst och tittar åt ett annat håll och fortsätter gå. Konsten är just att överraska hunden med ett litet obehag som den inte förstår varifrån det kommer. Den kommer titta på dig som förare, men du tittar ju åt ett annat håll och är tyst och verkar inte heller fattat vad som hänt. Detta gör hunden osäker, och den kommer söka upp dig för lite tröst. Så snart den sluter upp vid din sida kan du ge lite lågmält beröm. *"Bra Fido, gå med mig"*.

- Fortsätt att gå och provocera genom att byta väg och riktning ofta. Hunden kommer snart över den första överraskningen du delade ut och gör fel igen. Då upprepar man den tysta korrigeringen igen med tillräcklig men lagom styrka så att budskapet når fram.
- Om du inte når snabb framgång beror det förmodligen på att du inte klarar att överraska hunden, utan den genomsådar att det är du som sliter lite sporadiskt och planlöst där bak i kopplet. Det är faktiskt bättre att råka ta i lite för mycket första gången än att ta i lite för lite. Det låter kanske hårt, men faktum är att om du inte tar i tillräckligt lär du hunden utstå mer och mer obehag. Dessutom utan att ni åstadkommer någon förbättring. Det är verkligen att göra fel.
- Får du till den rätt tajmingen och klarar att titta bort och vara tyst kommer du snart ha en hund som följer dig snällt och utan drag eller stret. Kör korta träningspass, och med fullt fokus. Det är total nolltolerans för hunden att sträcka kopplet. Efter hand kan du införa små störningar, människor, hundar etc.

Så här ska det se ut – hundarna följer utan att vara kopplade.

Lycka till!